

DRUŠTVENE VIJESTI I OBAVIJESTI

IN MEMORIAM

Mr Mato Mikolčić

Dana 16. listopada 1973. godine iznenada nas je zauvijek napustio u 43. godini života, dragi »Mata« štovanja vrijedan, istaknuti poljoprivredni stručnjak.

Rođen je 4. rujna 1931. godine u Turanovcu kraj Virovitice. Poslije osnovne škole, završene u Turanovcu, upisao se u Nižu poljoprivrednu školu u Virovitici da bi stekao osnovna saznanja o poljoprivrednoj proizvodnji. No nije se zadovoljio sam tim. Odmah potom upisao se u Srednju poljoprivrednu školu u Đakovu.

Poljoprivredna zadruga iz Turanovca dala mu je stipendiju i omogućila studij na Poljoprivrednom fakultetu u Zagrebu. Završio je studij agronomije općeg smjera i diplomirao 1960. godine. Sve do integracije Opće poljoprivredne zadruge u Turanovcu s Poljoprivredno industrijskim kombinatom u Virovitici, bio je jedan od rijetkih inženjera agronomije u zadruzi i pošteno je odrađivao stipendiju. U PIK-u je došao na mjesto rukovodioca Ratarsko-stočarske radne jedinice u Lukaču.

U 1968. godini upisao se na Postdiplomski studij na Poljoprivrednom fakultetu u Zagrebu. Završio je magisterij 1971. godine i postao prvi magistar poljoprivrednih nauka u Virovitici. Obranom magistarskog rada: »Prilog poznavanju biljnohраниdbenih kapaciteta tla PIK-a Virovitica«, nije ostvario svoje velike ambicije. Rijetkom odlučnošću nastavio je naučna istraživanja pripremajući doktorsku disertaciju na temu: »Problematika biljnohраниdbenih kapaciteta u našim tlima«.

Sudeći po marljivosti kojom je magistar Mato Mikolčić do tada kročio prepreke na putu do stjecanja naslova magistra poljoprivrednih nauka, svaki njegov suradnik i prijatelj bio je duboko uvjeren da će mu se ostvariti taj životni cilj, da postane doktor poljoprivrednih nauka. Prerana smrt prekinula ga je u naponu njegovih intelektualnih mogućnosti.

Uz svakodnevni rad, naučni radnik M. Mikolčić nalazio je zabavu i zadovoljstvo uz knjigu, istražujući i produbljujući nova znanstvena saznanja. Duboko je uvjerenje, da je Mato to činio iz želje da što više pronikne u tajne tla i njegovih hranidbenih sposobnosti, kako bi na svom svakodnevnom poslu u neposrednoj ratarskoj proizvodnji stečeno znanje provjeravao i primjenjivao u praksi.

Bio je ugodan sugovornik, velikih izražajnih, retoričkih sposobnosti. Nastojao je prodrijeti u dušu čovjeka, zainteresirati ga za ono što je njegova životna opsesija. Nerado je pričao o svom teškom putu do magistarske titule. Još kao dječak, spoznao je težinu života svojih roditelja i drugih poljoprivrednika u selu, koji su unatoč mukotrpnom uloženom trudu dobivali malo prihoda sa svoje zemlje.

Može se reći, da je M. Mikolčić cijeli svoj život posvetio poljoprivredi, sakupljajući znanje iz niže poljoprivredne škole pa do pripreme teze za doktorsku disertaciju. Veliko znanje i ne manje iskustvo neumorno je prenosio u praksu kao vrijedan i vrlo cijenjen rukovodilac u PIK-u. Rana smrt zatekla ga je na dužnosti direktora Ratarsko-točarske OOUR-a u Lukaču, Poljoprivredno industrijskog kombinata u Virovitici.

Swaju veliku ljubav prema poljoprivredi mr M. Mikolčić je iskazivao u stalnoj borbi da u sklopu svoje organizacije udruženog rada postigne što bolje prinose u proizvodnji pšenice i kukuruza. U tome je imao zapaženih rezultata. Stalno se zalagao za što širu primjenu poljoprivredne nauke u praksu. Za svoj veliki doprinos razvoju poljoprivrede u ovom kraju, 1971. godine dobio je nagradu Oslobođenja Virovitice, a nagrađen je i u povodu proslave 10-godišnjice postojanja PIK-a.

Magistar M. Mikolčić je u jednom mandatu bio predsjednik Centralnog radničkog savjeta Kombinata, te član drugih samoupravnih organa u kolektivu, vrlo aktivno se zalažući za konstituiranje i razvoj kolektiva na samoupravnoj osnovi.

Preranom smrću magistra Mate Mikolčića kolektiv PIK-a gubi vrijednog i požrtvovnog člana, istaknutog rukovodioca, uzornog i voljenog druga, drage uspomene vrijednog kolege i prijatelja, predanog borca za što brži razvoj poljoprivrede.

Kako je u nadgrobnim oproštajnim govorima više puta rečeno, za svoja dobra djela neumorni »Mata« ostat će u svjetloj i trajnoj uspomeni svih kolega agronoma, prijatelja i znanaca.

Mr Đeri Stjepan